

han er gaaet med til Nedsættelsen af en Kommission desangaaende og tilmed en Kommission, der er sammensat nøjagtig, som vi private Forslagsstillere havde ønsket det, hvor den tekniske Sagskundskab altsaa arbejder Haand i Haand med praktiske Deltagere i lignende Arbejder og — som jeg har Grund til at tro — vil komme til et godt Resultat. Endelig takker jeg Ministeren for, at denne Kommission har faaet nøjagtig den samme Opgave, som vi havde tiltænkt den. Naar dette Tilsagn bliver opfyldt loyalt, og derom nærer jeg ingen Tvivl, er det min Overbevisning, at Vestkysthavnesagen endelig er naaet ind i et Spor, hvor man i alt Fald kan øjne Afslutningen. Derfor er jeg tilfreds med den Overenskomst, som her er truffet, idet jeg ved, at det i Øjeblikket er det meste, som vi Tilhængere af Vestkysthavnesagen har kunnet opnaa.

Man kan have sine Betænkeligheder ved det her foreslaaede Anlæg — det er jo ikke en Fiskerihavn ved Thyborøn, men derimod et Moleanlæg —, men det skal jeg ikke komme ind paa. Har vi, om jeg saa maa sige, slugt Kamelen, er der ingen Grund til at faa synderlige Opstød deraf, men jeg ønsker alligevel at vende mig til den højtærede Minister for at minde om gamle Dage. Under første Behandling af Lovforslaget her i Tinget beklagede Ministeren sig over, at jeg som Ordfører ikke havde talt med synderlig Velvillie om Ministerens Lovforslag. Jeg gjorde ham den Gang opmærksom paa, ligesom jeg vil gøre det i Dag, at jeg havde udtalt, at ingen kunde have noget imod, at han søgte at faa sit Lovforslag gennemført, og jeg føjede til, at jeg ønskede ham Held til at faa Lovforslaget gennemført, og jeg tror, det vilde have hjulpet os betydeligt i de senere Forhandlinger, hvis den højtærede Minister den Gang havde lyttet lidt mere til, hvad Ordføreren for de private Forslagsstillere havde sagt, end til, hvad der fra anden Side var kommet frem, thi der laa i disse Ordføreren's Ord en saa stærkt udtalt Velvillie, at vistnok ikke ret mange her i Salen, naar jeg undtager den højtærede Minister, havde taget fejl heraf.

Nu staar vi altsaa saaledes, at den Sag, som vi har ønsket fremmet, ganske vist er blevet stillet i Baggrunden, men dog ikke i højere Grad end, at det Arbejde, som Kommissionen skal udføre, sikkert vil føre til, at ingen Regering eller Rigsdag vil kunne komme udenom Spørgsmaalet: Anlæg af Fiskerihavne som Støtte-

punkter for vort søgaaende Fiskeri i Vesterhavet, og for saa vidt er jeg altsaa tilfreds.

Jeg skal med disse Ord anbefale Tinget at stemme for den Indstilling, som er sket fra Udvalgets Flertal.

Nørhave: Angaaende Havneanlægget indenfor Thyborøn Kanal er der fuldkommen Enighed i Udvalget, og der er ingen Grund til at forhandle videre om denne Sag. Jeg kan i alt Fald slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), den ærede Ordfører (Eduard Larsen) og nu det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Kierkegaard), har udtalt angaaende dette Forhold. Havnespørgsmaalet er nu kommet ind i den Gænge, som vi private Lovforslagsstillere har ønsket, og vi haaber, at der fra den Kommission, som bliver nedsat, vil fremkomme et Forslag, som senere kan komme til Forhandling her i Tinget og blive vedtaget af Rigsdagen. Men Lovforslaget omfatter to Foranstaltninger, som egentlig ikke har noget med hinanden at gøre. Den ene angaar det Havneanlæg, som der har været Tale om særlig ved første Behandling, og som der ogsaa har været talt om i Dag, og hvorom alle er enige, den anden er en Mole udfør nordre Tange og Uddybning af Fjordgrunden indenfor Thyborøn Kanal til Forbedring af Sejladsen paa Limfjorden. Dette Spørgsmaal har ikke noget med Havnesagen at gøre, og det er særlig dette, som koster de mange Penge. Det har næsten ikke været overvejet. Der har næsten ikke været Tale om den Nytte, det vilde gøre for Beboerne i Limfjordsbyerne og Landbrugerne. Det er anført i Bemærkningerne og ved Lovforslagets Fremlæggelse, at der er en hel Del Limfjordsbyer og Landboere — man faar næsten Indtrykket af, at det er Landboerne langs hele Limfjordens Kyster —, der ønsker en Uddybning og en saadan bedre Sejlads. Dette er jo ikke Tilfældet. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling her at fremhæve min Tvivl om, hvorvidt det gennemgaaende var Landboerne, der ønskede det. Det har vist sig siden, at min Tvivl var begrundet, idet Udvalget fra Beboere langs Limfjorden lige fra Thyholm og Mors til Aalborg har modtaget en Række Henvendelser om at søge at hindre disse Foranstaltninger. Det er ved disse Henvendelser oplyst, at de alt foretagne Uddybninger i Limfjorden forvolder disse Beboere store Ulemper, og at de ønsker, at Forholdene ikke skal for-